

Blondefokker 2003

Marcel Gerritsen: 'Blondes voor fokkerij en slacht'

Hij bestempelt zichzelf als jong, maar met 15 jaar ervaring in de Blondefokkerij is Marcel Gerritsen geen groentje meer. De nadrukke-lijke aanwezigheid op keuringen en inspanningen voor het stamboek resulteerden in de verkiezing tot Blondefokker van het jaar 2003.

Eigenlijk ben ik te jong om Blondefokker van het jaar te zijn', stelt de drieëndertigjarige Marcel Gerritsen uit Maurik. Toch werd deze titel hem eind maart tijdens de algemene ledenvergadering van het Blonde d'Aquitainestamboek door de aanwezigen toebedeeld. Waarom denkt Gerritsen dat hij uit de lijst met genomineerden is gekozen? 'Ik denk dat het

resultaat op de keuringen van het afgelopen jaar hierin meespeelt. Daarnaast zet ik me veel in voor het stamboek, dat zal ook wel gewaardeerd worden.'

Gerritsen mag dan nog jong zijn, hij heeft inmiddels een aardige geschiedenis in de Blondefokkerij opgebouwd. In 1989 startte hij samen met zijn ouders met dit Franse vleesras. De veestapel is inmiddels uitgegroeid tot zo'n 85 dieren van jong tot oud. De afzet van het vee is deels op de fokkerij en deels op de verkoop van vleespakketten gericht. Voor Marcel Gerritsen is dat geen dagtaak, al onderzoekt hij wel de mogelijkheden voor een rendabele vleesveehouderij gecombineerd met drie dagen werk buitenshuis. Voorlopig werkt hij echter fulltime als bedrijfsadviseur rundveehouderij bij Cehave Landbouwbang. 'Tijdens mijn werk heb ik voor 99 procent met melkveehouders te maken. Ik merk dat de kennis uit die richting een goede basis geeft voor de fokkerij van Blondes.' Als voorbeeld noemt Gerritsen veehouders die de nadruk leggen op de af-

stamming van fokstieren. 'Wanneer een stier een vader in de afstamming heeft die tegenviel op bepaalde punten, dan moet de stier zelf wel extreem goed fokken wil ik hem gaan gebruiken.'

Selectie op tussenkalftijd

Het karakter lijkt een wederkerend punt in de Blondefokkerij. Ook bij Gerritsen speelt dit mee, maar hij legt de nadruk op het belang van een goede vruchtbaarheid. 'Bij de selectie van een stier voor natuurlijke dekking let ik altijd op de afkalfleeftijd van de moeder en op de tussenkalftijd. Wanneer een koe laat afkalft en vervolgens bij iedere kalving één of twee maanden uitloopt, dan is de kans groot dat haar zoon niet veel beter vererft.'

Voor de aankoop van nieuwe stieren reist Gerritsen steevast naar Frankrijk. 'De keuze is daar veel groter, je koopt vers bloed en het niveau van de stieren ligt nog steeds hoger dan in Nederland', stelt Gerritsen. 'In ons land krijgen de stieren minder kansen om uit te groeien. Vaak worden ze te veel en te vroeg benut.'

De Blondeliefhebber reisde zo'n achtduizend kilometer door Frankrijk – voor zijn meest recente aankoop – samen met Dick Ruessink uit Toldijk. Het resultaat van de zoektocht presenteerde Gerritsen op de Nationale Vleesveekeuring in Mariënheem. De stier Nimbus (v. Iris) toonde zich met verve in de ring, wat hem een kampioenstitel in de klasse mannelijke dieren ouder dan drie jaar opleverde. 'Vanaf dat hij anderhalf jaar oud was heb ik Nimbus op keuringen kunnen volgen. De nakomelingen spraken me ook bijzonder aan. Zo'n stier neem je graag mee naar huis.'

Toch is de overwinning met deze Iriszoon niet het belangrijkste voor Gerritsen in zijn geschiedenis als Blondefokker: 'Onze Jasminochter Sabine werd door de jury aangewezen als kampioene in haar leeftijdsklasse, maar kreeg ook de dagprijs voor dier met de beste slachteigenschappen. Dat geeft voor mij aan dat we Blondes hebben die voor de fokkerij en voor de slacht goed gewaardeerd worden.'

Christel van Raay

